

Sygn. akt V U 1298/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2015 r. w Kaliszu

odwołania B. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 16 września 2014 r. Nr (...)

w sprawie B. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 16 września 2014 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu B. M. prawo do emerytury poczynając od dnia (...).

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 września 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił B. M. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych albo w przedstawionym przez wnioskodawcę świadectwie pracy w warunkach szczególnych potwierdzających taką pracę w latach 1979 – 94 wystąpiły błędy formalne.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył B. M. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu zakwestionowanego okresu jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący B. M. urodzony dnia (...) w okresie 1.04.1981 – 22.02.1993 był pracownikiem (...) w R. zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu na stanowisku kierowcy.

(dowód: świadectwo pracy, świadectwo pracy w warunkach szczególnych w aktach ZUS)

Odwołujący codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązkami kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Był to samochody typu wywrotka do przewozu towarów masowych głównie materiałów budowlanych sypkich. W ramach swych obowiązków odwołujący mając uprawnienia do obsługi koparki wykonywał także prace załadunkowe polegające na załadunku materiału na platformę wywrotki posługując się koparką o pojemności

elementu ładującego ok. 0,5 m³ z zamontowanym elementem spychającym. Czas takiego ładowania to około 10 minut. Po załadunku materiału w taki sposób, odwołujący przewoził materiał na wskazane przez przełożonych miejsce. W niektórych okresach odwołujący wykonywał tylko pracę operatora koparki. Takie prace odwołujący wykonywał aż do rozwiązania stosunku pracy.

(dowód: zeznania świadków: K. W., S. Z., zeznania odwołującego)

Łączny okres składkowy i nieskładkowy odwołującego na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 28 lat 4 miesiące i 26 dni. Uznany przez ZUS okres pracy w warunkach szczególnych to 4 lata 3 miesiące i 22 dni przypadający w latach 1972 - 74. Odwołujący nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/bezsporne/

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę zeznaniom świadków. Sąd dał również wiarę zeznaniom odwołującego oraz przedłożonemu w ZUS-ie świadectwu pracy oraz świadectwu pracy w warunkach szczególnych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach (Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęły:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat oraz
- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7. 02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach ... /Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm. / za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi / okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym /. W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
2. ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przepis § 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wymaga do zaliczania okresów pracy w warunkach szczególnych do okresów uprawniających do wcześniejszej emerytury aby praca taka była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy o charakterze osobowym jak i w postaci dokumentacji pracowniczej (świadczenia pracy przedłożone w ZUS), wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący wykonywał w okresie 1.04.1981 – 22.02.1993 prace polegające na kierowaniu samochodem ciężarowym o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony zamiennie z pracą operatora koparko - spycharki. Te pierwsze prace spełniały warunki wymienione w wykazie A dział VIII pkt 2 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia a drugie – w wykazie A dział V pkt 3 załącznika. Odwołujący pracował w firmie należącej do branży budowlanej. Zatem prace operatora koparko – spycharki zakwalifikować należało jako pracę maszynisty ciężkiego sprzętu budowlanego. Obydwie prace taką odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy. Łączny okres wykonywania takiej pracy wynosi 11 lat 10 miesięcy i 22 dni co po doliczeniu okresu pracy w warunkach szczególnych uznanego przez ZUS w rozmiarze 4 lata 3 miesiące i 22 dni sprawi o ponad 15 letnim okresie.

Spełniona została zatem przesłanka co najmniej 15-letniej pracy w warunkach szczególnych. Cały badany okres pracy w warunkach szczególnych przypada przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego pozostałych warunków koniecznych do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 28 letnim okresem ubezpieczenia. Miał też ukończony 60-ty rok życia w dniu (...).

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie jak w sentencji.